Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

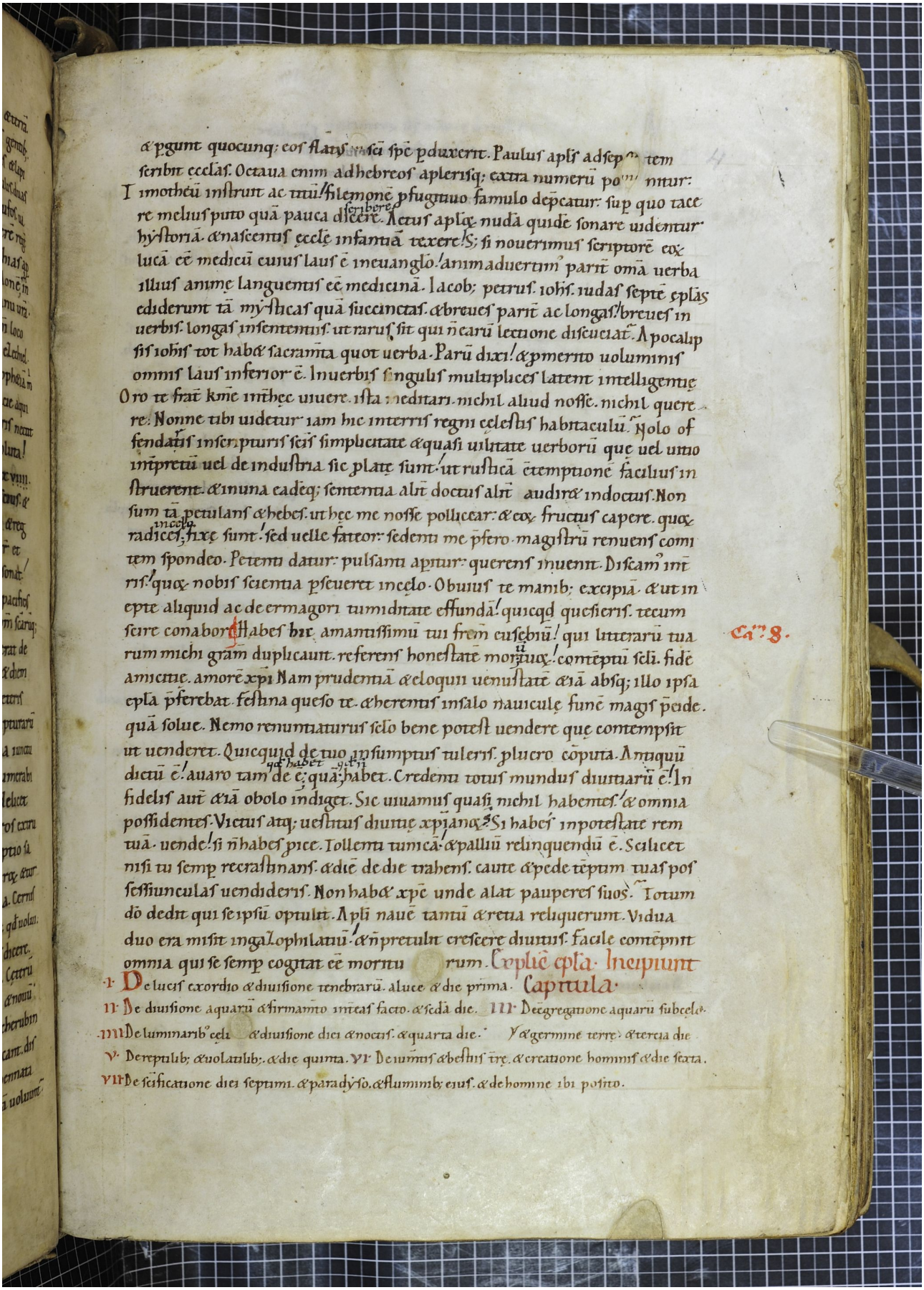

ꝯpgunt quocunq; eos flatus sua spe pduxerunt. Paulus aplus adsep tem
scribit ecclas. Octaua enim ad hebreos aplerisq; extra numerū po nitur:
I imotheū instruit ac tituū/filemone pfugituo famulo depcatur: sup quo tace
re melius puto quā pauca dicere. Actus aplōꝝ nudā quidē sonare uidentur
hystoriā. ꝯnascentis ecclē infantiā texere/S; si nouerimus scriptorē eōꝝ
lucā eē medicū cuius laus ē in euangelio/animaduertim parit omā uerba
illius animē languentis eē medicinā. Iacob; petrus. iohis. iudas septē eplas
ediderunt tā mystica quā succincta. ꝯbreues parit ac longas/breues in
uerbis. longas in sententiis. ut rarus sit qui ñ carū lectione discuciat. Apocalip
sis iohis tot habē sacramta quot uerba. Parū dixi/ꝯpmerito uoluminis
omnis laus inferior ē. In uerbis singulis multiplices latent intelligentie
O ro te frat kme in hec uiuere. ista meditari. michi aliud nosse. michi quere
re. Nonne tibi uidetur iam hic interris regni celestis habitaculū. Nolo of
fendatis insenpuris scis simplicitate ꝯquasi uilitate uerborū que uel uno
inpretū uel de industria sic plate sunt/ut rustica ēemptione facilius in
struerent. ꝯinuna eadeq; sententia alit doctus alit audirē indoctus. Non
sum tā petulans ꝯhebes. ut hec me nosse pollicear. ꝯeōꝝ fructus capere. quōꝝ
radices, fixe sunt/sed uelle fateor: sedenti me pfero magistrū renuens com
tem spondeo. Petenti datur: pulsanti aptur: querens inuenit. Discam int
ris/quōꝝ nobis scientia pseueret in celo. Obuius te manib; excipiā. ꝯut in
epte aliquid ac de ermagori tumiditate effundā/quicqd quesieris. tecum
scire conabor. Habes hic amantissimū tui frem eusebiū/qui litterarū tua
rum michi grām duplicaut. referens honestate moruū quōꝝ/contepti scli. fide
amicitie. amore xpi Nam prudentiā ꝯeloquii uenustate ꝯiā absq; illo ipsa
epla pferebat festina queso te. ꝯheremus in salo nauicule funē magis pende.
quā solue. Nemo renuntiaturus sclo bene potest uendere quē contempsit
ut uenderet. Quicquid de tuo insumptus tuleris. plucro cōputa. Antiquū
dictū ē/auaro tam de ē; quā habet. Credenti totus mundus diuitiarū ē/In
fidelis aut ꝯiā obolo indiget. Sic uiuamus quasi michi habentes/ꝯomnia
possidentes. Victus atq; uestitus diuitie xpianōꝝ. Si habes in potestate rem
tuā. uende/si ñ habes pice. Tollenti tunicā/ꝯpallū relinquendū ē. Scilicet
nisi tu semp recrastinans. ꝯdiē de die trahens. caute ꝯpede tēpum tuas pos
sessiunculas uendideris. Non habē xpē unde alat pauperes suos. Totum
dō dedit qui seipsū optulit. Apli naue tantū ꝯretia reliquerunt. Vidua
duo era misit in gazophilatiū/ꝯñ pretulit crescere diuitis. facile contempnit
omnia qui se semp cogitat eē mortu rum. Cepliē epla. Incipiunt
Capitula.

I De lucis exordio ꝯdiuisione tenebrarū. a luce ꝯdie prima.
II De diuisione aquarū ꝯfirmamto inter as facto. ꝯsecdā die.
III De congregatione aquarū subcelo.
IIII De luminarib celi ꝯdiuisione diei ꝯnocis. ꝯquarta die.
V De reptilib; ꝯuolatilib;. ꝯdie quinta. VI De iumis ꝯbestiis tre. ꝯcreatione hominis ꝯdie sexta.
VII De sciificatione diei septimi. ꝯparadyso. ꝯflumimb; eius. ꝯdehomine ibi posito.